

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 169.

V Ljubljani, v sredo 27. julija 1892.

Letnik XX.

Pripravljalni katoliški zbor na Brezjah.

Lep je bil dan, ko se je večeraj v prijaznih Brezjah vršil pripravljalni zbor za I. slovenski katol. shod. Veliki prostori nove romarske cerkve bili so napolnjeni do zadnjega kota. Bilo je ljudstva nad tisoč, večinoma samih vrlih, gorenjskih krščanskih mož, med njimi mnogo duhovnikov, županov, učiteljev, občinskih odbornikov. Prizor ta je bil veličasten, katerih je bilo do sedaj malo videti na javnih shodih, kjer se je zbiral slovenski narod, da razpravlja o svojih duševnih in gmotnih razmerah.

V imenu glavnega osnovalnega odbora pozdravi navzoče deželnega sodišča svetnik gosp. Ludovik Ravnikar ter predlaga kot predsednika shodu preč. gosp. grajskega dekana Jožefa Razborška. — Predsednik shodu v lepih besedah nagovori priučujoče, izraža svoje veselje nad tem, da se je toliko vrlih slovenskih mož iz cele Gorenjske zbralo na Brezjah. To spričuje, da Gorenjec je bil, je in bode tudi v prihodnje zvesto udani sin katoliške cerkve. Predsednik omeja, da smo se zbrali na svetem, ljudstvu slovenskemu priljubljenem kraju, katerega blagoslavlja Marija zavetnica naše s posebnimi milostmi materinske svoje ljubezni. Pod njenim varstvom vrši naj se tudi današnji shod, da obrodi za Gorenjsko obilnega sadu.

K dnevnemu redu izpregovori prvi g. dr. V. Gregorič. Gospoda govornika smo že večkrat slišali govoriti, a tako navdušeno, tako prepričevalno ga še nismo slišali govoriti. Gotovo je kakor nas druge i njega z nekako silo zvalila za seboj navdušenost, ker je gledal toliko množico vrlih mož zbranih pred seboj, ki so pazljivo sledili njegovim lepim in tehtnim besedam o prelepem namenu I. slov. katol. shoda.

Drugi govornik je bil župnik čast. gosp. Jan. Ažman. Govoril je o katoliški zavesti. Ta gospod je znan kot izvrsten govornik, kakoršnega se je tudi ob tej priliki skazal. Vzlasti se je odlikoval njegov govor s posebno domačo poljudnostjo.

Omenjajoč besed Slomškovich: „Pustite Slovincem dve reči: vero katoliško in besedo materino“, razpravljal je gospod govornik, da prva mora biti vsakemu katoličanu in tudi Slovencu vera katoliška, ker ona nam je podlaga v večni in časni blagor. Na tej podlagi smo Slovenci do zadnjih časov složno delovali. Sedaj se je zasejal tudi med Slovenci razpor. Tega razpora pa nismo mi krivi, ki smo ostali vsikdar zvesti svoji katoliški veri in svoji materini besedi, marveč oni, ki so se izneverili katoliški veri ter povdarjajo jedino le važnost slovenske besede. Slovenci smo se do zadnjih časov složno zbirali v cerkvi, ki je bila in je skoro naša jedina zavetnica. Tudi sedaj se zbiramo še Slovenci v cerkvah, a mnogo jih je, katerih ni več med nas, ki se ogibajo cerkve, ki ne hodijo k maši, k pridigi, sv. zakramentom.

Tukaj Slovenci začenja se naš razpor! Tukaj v cerkvi se združimo, tukaj se snidimo kmetje, rokodelci, doktorji, profesorji, učitelji, duhovniki itd. Zjediniimo se v cerkvi pri sveti maši, stopajmo skupno k mizi Gospodovi, spoznavajmo v svojem življenju svojo katoliško vero, tedaj bomo jedini, tedaj bo sloga sklenjena, tedaj bo naš narod složen in — srečen. Ni še naš mož, kdor govori slovenski, on mora tudi krščanski živeti. Zato pa nam treba katoliške zavesti, treba, da odvržemo od sebe vso bojazljivost. Vera katoliška bodi nam pred vsem sveta, tedaj bomo tudi najboljši narodnjaki.

Na to predlaga v smislu tega navduševalnega govora preč. gosp. mestni župnik Janez Novak soglasno vsprejeto nastopno resolucijo:

„Glede na to, da je bila vsikdar katoliška cerkev najboljša mati slovenskemu narodu, skrbeč za njegov večni in časni blagor;

gledé na to, da se je jedino načelom katoliške vere zahvaliti ohranitev slovenske narodnosti, kateri je bila cerkev skozi stoletja jedino zavetje;

gledé na to, da je zlasti v zadnjih desetletjih složno delovanje slovenskih veljakov na podlagi načel katoliške vere blagodejno pospeševalo duševno in gmotno napredovanje našega naroda;

gledé na to, da se je to složno delovanje jelo rušiti v zadnjem času tudi med Slovenci, ker so se nekateri odločili od stare slovenske zastave boreče se za vero, dom, cesarja;

izjavlja pripravljalni katoliški shod na Brezjah, da je tudi v prihodnje slovenskemu narodu zagotovljen duševni in gmotni napredek le na podlagi načel katoliške vere ter zato z veseljem pozdravlja ukrepe, o katerih ima sklepati I. slovenski katoliški shod, ki merijo na to, da tudi v bodoče Slovenci složno delujejo za svoj dušni in gmotni razvoj kot verni otroci katoliške cerkve, zvesti sinovi slovenske domovine in udani podložniki avstrijske mogočne države!“

Zatem poprime besedo gosp. vodja, državni in deželni poslanec Fr. Povšé ter z gospodarskega stališča pojasnjuje, kako propada gospodarsko blagostanje povsod ondi, kjer propada versko prepričanje in versko življenje. Nato posebe poljudno razpravlja o gospodarskih razmerah v Avstriji in po slovenski domovini. Vspodbujal je naposled gorenjske može, naj se v obilnem številu udeležé I. slov. katol. shoda v Ljubljani, ker tudi ondi se bodo razpravljala gospodarska vprašanja, ki zanimajo vzlasti kmetovalca.

Gosp. Janez Vurnik, podobar in kamnosek iz Radovljice v lepih besedah priporoča resolucijo, naj se pri odseku za umetnost resno misli na to, da se osnuje tudi posebno društvo za gojitev prave umetnosti. — Umestni ta predlog je bil soglasno vsprejet.

LISTEK

Neron.

(Priredil Vilinski.)

(Dalje.)

„Čemu bi se sramoval? Ali naj puščam svojo lepo službico, sedim v dvorani bučoglavega modroslovca, poslušam njegove suhoparne razprave o kreposti in zatajevanju, ali pa naj postanem kristijan?“

„Fej te bodi, Narcis! Tega ostudnega imena mi več ne imenuj!“

„Kaj pa? Kaj mi preostaja? Zakaj ne bi živel tako, kakor mi velewa moja pamet, kakor zahtevajo moje zmožnosti? Grk sem; in kdor se svojega grštva umno zaveda, zasluži si more ž njim lepih svotic.“

Licin se nasmeja.

„Dobro govoriš!“ reče Licin. — „Izkoristimo torej grštvo, bodimo, kar nese. Jaz bom gramatik in retor, ali pa, kar hočeš. A zdaj mi preskrbi mesto, ti, cvet modrosti.“

„O, le norčuj se, Licin, v kratkem boš drugega mišljenja, če popre iz Rima ne pojdeš. Tukaj ni tál ojstrim sodnikom. Vidiš ga, tam gre Glavko,

svetovni postrešček, neutrudljivi, vsemarljivi, živa novica, veliki klepetec rimski. Glavko vse vé, Glavko o vsem govori, on se briga za vse, za celí svet. No, Glavko, prijatelj! Kako, kako?“

„Kaj želiš, Narcis?“

Tako vprašajoč je prihitel k Narcisu suh in droben možič, mumijskega obraza, živahnogibak, nemirnih očij.

Prišlec ugleda Licina, pa dene: „Aha! rojak! Kaj ne? Globokoučen Grk; človek, ki vé na pamet Zenona, Platona, Aristotela; da, tako bo. Človek, ki se mu takoj pozná na jeziku pravi Atičan, ki pri vsaki priložnosti pové dvajset navdov iz Homerja, ki more o Sofoklovi vrsti govoriti po dve uri. Škoda tolikih zakladov! A kdo si glavo tare za to v Rimu? No, ko bi znal na piščal piskati, citre igrati; ko bi znal sladko péti golobinke iz Gada ali Aleksandrije; ko bi se zanimal za rokoborstvo, ko bi bil ljubitelj kónj, potlej bi mu postavili dober horoskop! Jutri nastopi cesar kot vozač v jahališču. Ves Rim se veseli. Slava države, lesket svetovnega mesta se bo neizmerno povzdignil. V nekaterih dnéh napravi Tigelin velikanske gosti; povabljeni so najimenitnejši Rimljani, bojda pride tudi sam cesar. Vsi deli sveta pošiljajo jedi. Ni sladčice, da ne bi prišla na

mizo. Ha, to bo življenje! To bo vživanje! Vsega imamo v Rimu, česar koli poželimo.“

„Kaj hočeš pa ti, učeni Grk, kaj hočeš v našem Rimu s tvojo smešno modrostjo? Pojdi se solit! Mi te ne potrebujemo!“

Licin se je čudil tolikim besedam, vzlasti zadnjim, ki so ga spekle, a vedel je, kam meri Glavko, kako misli in dela Narcis, ter je bil zadovoljen, izvedevši, da mu bo Glavko dobil hišo, v kateri potrebujejo grškega učenjaka. Pogovoré se, da se bodo jutri sešli pri Narcisu, ter se dalje pomenili. Nato se razidejo.

Seer je bil danes sam sredi mesta. Sklenil je, da si hoče ogledati veličajnosti in znamenitosti svetovladnega mesta Rima. Videl je mnogo, čudil se je še več. Čudil se je sam sebi, da on, stojik, s tako otroško radovednostjo ogleduje vsako tujo stvar. Templi, kopališča, gledališča, dirjališča, zgodovinski kapitol, trg (forum), na katerem so slobodno grmeli republikanci, ozke, pa oživiljene ulice, vse ga je zanimalo.

Dolgo je stal na enem kraju, s katerega si je ogledoval cesarsko palačo; čakal je, da ti videl „gospoda sveta“, „množitelja“, „prevzvišenega cesarja“.

Gosp. Ign. Zupan, znani umetnik in orglar iz Kamne Gorice, zahvalil se je v lepem govoru lokalnemu pripravljalnemu odboru in vsem govornikom, ki so pripomogli, da se je shod na Brezjah tako krasno in slovesno dovršil. Gorenjski možje, zbrani v tolikem številu na tem shodu, pritrdili so soglasno stavljeni resoluciji ter s tem slovesno pred svetom pokazali svoje pošteno katoliško in slovensko lice, katerega pred nikomur ne skrivajo, a ga tudi nikomur skruniti ne dovoljujejo.

Predsednik shodu, preč. g. dekan Razboršek, zaključil zborovanje, spodbujajoč navzoče, naj se v obilnem številu udeležijo prvega slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani ter poskrbijo, da bo tudi Gorenjska na shodu častno zastopana.

Prelep shod na Brezjah ostane gotovo vsem udeležencem v lepem spominu; bil je nov in veličasten dokaz, koliko je med našim ljudstvom katoliške zavesti, koliko zanimanja za katoliški shod.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. julija.

Notranje dežele.

Razmere v ministerstvu. Dunajski dopisnik „Politike“ je izvedel, da je v začetku tega meseca bilo tako nasprotje v ministerstvu, da je stališče grofoma Schönbornu in Taaffeju bilo omajano. Sedaj je za silo stvar poravnana. Pražaku pa stališče ni omajano, ker sploh nobenega stališča več nema. V ministerstvu so tri stranke. K desnici so prištevati baron Pražak in grofa Schönborn in Falkenhayn levici marquis Bacquehem, grof Kuenburg in baron Gautsch, k srednji stranki pa grof Taaffe, Steinbach, Welsersheimb in Zaleski. Dr. Steinbach in Welsersheimb se odločno približujeta levici, Zaleski je pa malo bolj desničar. Iz povedane je razvidno, da levica že premaguje v ministerstvu, kar se že čuti v vseh vladnih naredbah.

Delegacije. Ruski listi se jako veselijo, da je letos v delegacije voljenih nekaj Čehov. Vlada dunajska bode morala s tem računati, da vpliv Mladočehov narašča. Mladočeh Eim bode v imenu svoje stranke predlagal, da se Avstrija zbližja z Rusijo in cesar krona za kralja češkega v Pragi. Če tudi Mladočehov ne bodo poslušali v delegaciji, vendar je njih izvolitev velike mejnarodne politične važnosti, ker bode s tem se le oslabil položaj grofa Taaffeja. Vsako oslabiljenje avstrijske vnanje politike je ugodno ohranjenju evropskega miru. V podobnem zmislu je nedavno pisalo „N. Vr.“. Mi ne vemo, kaj bode Eim govoril v delegaciji, ker Mladočehi ne govorijo, kar klub sklene, nego kar kdo sam hoče. Discipline njih klub ne pozna. Da pa večina mladočeškega kluba ni za nobeno pretirano rusofilstvo, kaže to, da je večina odklonila kandidaturu Vašatyjevo za delegacije in se izrekla za Masařyka, kateremu se rusofilstvo nikakor ne more očitati. Mi ne odobravamo mladočeške politike, ali za tako dobre Avstrijce jih pa vendar imamo, da nobeni tuji državi na ljubo ne bodo slabili naše vnanje politike.

Reorganizacija tehniških čet. V kratkem se preosnujejo tehniške čete. Dosedanjih deset ženijskih batalijonov se bode premenilo v pionerske batalijone. Potem bode vkupe petnajst pionerskih batalijonov. Pri vsakem voju bode jeden pionerski batalijon. Število častnikov se bode pri tej reorganizaciji nekoliko pomanjšalo. Nekateri ženijski častniki pojdejo v pokoj, nekateri pa se premešče k pešcem. Pionerji bodo kakor dosedaj imeli pred

vsem skrbeti za mostove v vojski. Nekatera dela, katera so dosedaj opravljali ženijci po trdnjavah, prevzela bode trdnjavska artilerija, katera se je poslednja leta precij pomnožila. Železniški in brzojavni polk pa ostane, kakor je bil doslej.

Vnanje države.

Rusija in Bolgarija. „Svoboda“ priobčila je še nekaj daljših diplomatskih spisov, iz katerih je razvidno, kako so se vršila pogajanja mej Panico in Rusi. Rusi so hoteli, da bi se Panica pogajal le z dragomanom ruskega poslanstva v Bukareštu, ali Panica je zahteval, da se pogaja z njim kak tajnik poslanstva. V Peterburgu so dovolili, da se pogaja s Panico tajnik Vilamov, pa le kot zasebna oseba. Pri teh pogajanjih je pa bil tudi bivši ruski častnik Kalubkov, katerega so v Bolgariji zaprli in obsodili, ob jednom s Panico. Panici pa dolgo neso zaupali. Tudi jim neso bili po godu pogoji, katere je stavljal Panica. Ta je hotel, da se sestavi ministerstvo iz vseh strank, ali Rusi so pa hoteli, da se sestavi novo ministerstvo iz Rusiji brezpogojno udanih mož. Tudi Rusi neso hoteli vedeti, da bi se takoj volil knez, ker v Bolgariji ima v prvi vrsti zapovedovati car. Rusom ni zadostovalo, da bi le brigadni poveljniki in vojni minister bili Rusi, in so zahtevali, da se v bolgarske polke uvrsti polovica Rusov, kajti potem tudi noben Bolgar ne bode polkovni poveljnik. Če se tako stvari ne uredi, bode bolgarska vojska ob priložnosti napravila prevrat. Ruski komisar v Bolgariji bi bil v vedni nevarnosti, kajti bolgarska vojska ne drži nobene prisege. Ko Panica ni hotel pod temi pogoji se zavezati z Rusi, so v Peterburgu poskusili s stotnikom Nabokovom napraviti prevrat v Bolgariji. Orožje je za Nabokova ekspedicijo preskrbelo „Slavjanskoje Blagotvoritelneje Obščestvo“. Ko se je ta ekspedicija ponesrečila, začeli so se zopet pogajati s Panico in na videz vsprejeli njegove pogoje. Iz aktov, katera je priobčila „Svoboda“, je jasno, da so Rusi hoteli uničiti samostojnost Bolgarske. Za volitev novega kneza sploh neso marali, temveč ruski komisar naj bi vladal v deželi. Pozneje, ko so videli, da se Bolgari ne odreko kar tako samostojnosti, so pa obetali, da bodo smeli voliti celó Battenberžana, da le spodé sedanjega kneza, kar seveda bi bili pozneje prepričali. Sedaj, ko so se razkrili pravi nameni Rusije, ni več misliti na sporazumljenje mej Rusi in Bolgari.

Srbija. Tudi v radikalnih krogih že vzbujajo pomisleke rusko rovanje v Bolgariji in pa protibolgarska politika regenta Ristića in ministerskega predsednika Pasića. „Dnevni List“ protestuje proti temu, da bi Srbija bila slepo orodje Rusije. Srbi niso in nočejo biti agentje Rusije, temveč so samosvoji gospodje, ki lahko podajo roko, komur hočejo. Te besede pisane so na adresu Bolgarov, ali iz duha vsega članka omenjenega lista se pa vidi, da pred vsem veljajo Rusiji. V Peterburgu jih pač ne bodo posebno veselili, ker sedaj vedó, da še najmočnejša radikalna stranka v Srbiji si ne šteje v nobeno čast, služiti Rusiji, temveč hoče pred vsem varovati samostojnost domovine. Kdo vé, če objavljeni diplomatski spisi ne pripomorejo, da se zbližajo Srbi in Bolgari, ker vidijo, da morejo le sami braniti samostojnost, ker Rusija na Balkanu zasleduje le svoje sebične namene.

Turčija. Ruski konzul v Skadru je proglasil tamošnjo srbsko cerkev in šolo za rusko državno lastnino. Srbska cerkvena občina se je obrnila na metropolita v Prizrenu, da bi posredoval. Metropolit je res vse mogoče storil, ali njegovo posredovanje je brez uspeha. Srbski listi, tudi vladni, sedaj napadajo Rusijo, naglašajoč, da se s 250 rublji, ki jih je dala Rusija srbski občini, ne kupi nobena cerkev in nobena narodnost.

je le delal. Na belotnih dolgih razpuščenih laséh je tiščal venec iz svežih rož. Tak je bil Neron Klavdij Caesar.

Za njim je spelo drugo spremstvo dostojanstvenikov, pažev, sužnjev, službenikov, del pretorijancev.

„Kam pa gre cesar?“ vpraša Licin bližnjega si človeka.

„V jahališče!“ odgovori vprašanec.

„Dobro! Pojdemo pa tjakaje.“

Gredeč sreča Licin raztrganca; potepin ga prosi, naj mu kupi vina, mesa, kruha; zato se mu pa ponudi, da mu bo skrbel za dobro mesto v jahališču, zatrjujoč, da to ni malenkost, vzlasti danes, ko bo cesar sam nastopil kot vozač.

Licin izpolni rokovnjaču željo, ter dovoli, da ga spremlja.

To je bil eden tistih, kakor jih je bilo na tisoče v Rimu, ki so pohajkovali in kričali: „Panes et circenses!“ („Dajte nam kruha in iger!“) Temu človeku je bilo ime Klavdij. Pripovedoval je, da je potomec, sevédá po daljni rozgi, onih slovitih Klavdijev, ki so tolikrat merodajno posegli v rimsko zgodovino. Trdil je tudi, da je celó s cesarjem nekaj v rodu. (Dalje sledi.)

Rusija. Gubernator in zdravniki nižnjegorodski dobili so več pretilnih pisem. Vseled tega je gubernator general Baranov razglasil, da on ne bode dopustil nobenih nemirov. Hitro bode s silo naredil red, udeležnike kaznoval, prouzročitelje pa dal obesiti.

Izvirni dopisi.

Iz Ilirske Bistrice, 25. julija. (Dekliška šola — letina — katoliški shod.) Že dolgo časa ni cenjeni „Slovenec“ iz našega kraja nobenega daljšega dopisa priobčil. Zatorej se nađejam, da bom spoštovanim čitateljem ustregel, ako jim o naših razmerah kaj poročam. In ker je zdaj na koncu šolskega leta tista doba, v kateri se največ o šolah govori in piše, zato hočem tudi jaz prišoli začeti. Naše spoštovane šolske sestre „de Notre Dame“ so 20. t. m. zvršile šolsko leto s slovesno božjo službo in s preskušnjo vseh treh razredov, oziroma štirih oddelkov šolaric. Pri peti sveti daritvi v prijazni domači kapeli, se je prav lepo pela latinska maša s primernimi vlogami in na koncu se je še glasila zahvalna pesem in cesarska himna. Da se je petje vršilo tako vbrano in v pravem cerkvenem duhu, gre zaslužena hvala gospodu F., kateri sam glasbeni umetnik, navdušen za lepo cerkveno petje, je dosegel v kratkem času tako lep vspeh. Tako petje, kakoršno smo 20. t. m. slišali v samostanski kapeli, povzdiguje človeku srce in dušo k Bogu ter navdaja človeka s svetimi čutili. — Po sv. maši se je vršila preskušnja. Deklice so gosp. dekanu učitelju veronauka, v vseh treh razredih in pa tudi sestram učiteljicam v vseh predmetih dobro odgovarjale, ter so pokazale, koliko lepega in koristnega so se naučile. Po preskušnji ste se dve deklici v glatkem govoru zahvalili preč. gosp. dekanu, učenicam, ustanovniku zavoda, in poslušalcem, kateri so tudi letos v tako obilnem številu zavod počastili. Par lepih pesmic je sklenilo izpraševanje. — V stranski sobi je bila razstava premnogih, lepo izvršenih ročnih del. Še mnogo več od lani je bilo letos na ogled razstavljenih prostih, praktičnih predmetov, n. pr. nogovic, rokovic, robeev, jopičev, srajc in družega perila; pa videti je bilo tudi mnogo lepih, umetnih predmetov, katere so izdelale deklice bolj premožnih hiš, n. pr. blazinic, pregrinjal in kakih 20 lepo vezenih podob svetnikov v okvirih. Gledajoči te koristne in lepe reči, smo si mislili, koliko truda so pač imele te marljive učiteljice, da so mogle priproste, male deklice tako vrló izučiti se. Med občinstvom, katero si je ogledovalo to razstavo, smo videli tudi mnogo reških gospej, kateri so pri nas na poletnem hladu. Vsi, kateri so ta dan obiskali zavod naših šolskih sester, so zadovoljno zapustili hišo; posebno veseli so pa bili stariši, katerih hčerke so se tukaj vzgojevale. Srčno so se zahvaljevali dobrim sestram, katere so se do sedaj brezplačno žrtvovale v blagor našej mladini. Ko se je pred štirimi leti odprla naša samostanska šola, je bilo nekaj ljudij, kateri so bili zelo mrzli, ali celo nasprotni novemu zavodu, čemur je bila vzrok nevednost ali pa liberalna mržnja do samostanov in verskih šol. Pogostoma se je slišalo iz ust takih, kateri hočejo sicer liberalni biti, pa ne pripuščajo kmetu boljše izomike: „Saj imamo že šolo, čemu nove šole in kedo bo delal, ako bodo kmetska dekleta v samostanu izučena in gospodsko vzgojena?“ Taki ugovori so popolnoma neopravičeni. Vsak skušen učitelj dobro ve, da nravnost trpi in da je sploh težko pri bolj odrasli mladini, v 3. in 4. razredu deklice in fante skupno poučevati in vzgojevati. Tudi je gotovo, da dobro izučene, krščansko vzgojene deklice bodo postale pridne gospodinje, skrbne matere in marljive delavke. Sedaj ko je očit napredek v učenju in v ročnih delih, ko vsak vidi, kako se deklice lepo obnašajo, prijazno in spodobno vedejo, sedaj so taki glasovi potihnili. Sliši se le priznanje in hvala vrlim redovnicam in možu, kateri je z redko darežljivostjo podaril v blagi namen hišo, zemljišče in sploh vso upravo za hišo, kapelo in za šolo. Naj mu Bog obilo povrne vse, kar je v časní in večni blagor naši mladini dobrega storil. Na njegove stroške se priziduje ravno sedaj hiši poslopje, v katerem bodo štiri prostorne, visoke sobe, katerih ena bo služila za četrti razred, ki se bo otvoril začetkom šolskega leta. Prostori v hiši so sicer zračni in prijazni, vendar je bilo vse nekako pretesno. S tem prizidavanjem bo tudi tej potrebi pomagano. Tako je, hvala Bogu, zrastle iz malega zrna lepo drevesce, katero bo rodilo dobrega sadu, ako bo nam, kakor dosedaj rosil Božji blagoslov. Že do

sedaj so imele redovnice nekaj gojenek v zavodu, tudi iz bolj oddaljenih krajev jih je nekoliko v samostanu stanovalo; sedaj pa, ko bo imela hiša več prostora, se jih bo lahko več sprejemalo. Naj bi se jih mnogo oglasilo! — Deška četverorazrednica bo sklenila, kakor slišimo, šolsko leto 27. t. m. z božjo službo in s preskušnjo.

Letina kaže pri nas letos zelo slabo. Sadja ni prav nič; žita dajajo jako pičel pridelek, krompir in druge rastline razjeda strahovito črv. Mnogo njiv, posebno takih, katere so bile lani trzne, so morali ljudje na novo preorati in posejati, ker prva setev je bila po črvih popolnoma uničena. Sena je mnogo manj od lani; pa še tega ne morejo ljudje z gore domov spraviti, zavoljo vednega deževja, katero že 14 dni ljudem veliko truda in škode prizadeva. Zopet čaka našega kmeta skrb in pomanjkanje. Dobro je vendar, da so ljudje zdravi. Prve tri mesece letošnjega leta je smrt pri nas več ljudi pobrala, kakor sicer celo leto; sedaj se o nobeni posebni bolezni ne sliši.

Radostno pozdravljamo prihodnji veliki katoliški shod v Ljubljani ter iskreno želimo, da se sijajno in plodonosno izvrši. 31. dan t. m. bomo imeli v St. Petru lokalni katoliški shod za dekanijo trnovsko in postojnsko. Kakor naznani predsednik odbora, preč. g. župnik Torkar, bodo se obravnavale, razun vprašanj, katere bo veliki zbor v Ljubljani obravnaval, tudi nekatere krajevne domače zadeve. Gotovo bode vdeležba obila. Tudi od nas bo prišlo nekaj veljavnih mož k zborovanju; posebno iz jablaniške županije se jih bo več vdeležilo lokalnega katoliškega shoda v St. Petru. —m.

Slovstvo.

„Zabavna knjižnica za slovensko mladino“. Te zbirke, katero vreja in izdaje gosp. Anton Kosi, učitelj v Središču na Štajerskem, je nedavno izšel II. zvezek. Že v prvem zvezku smo se mogli pohvalno izreči, enako toplo priporočamo tudi drugi zvezek slovenski mladini; posebno naj bi si šolske knjižnice omislile po več zvezkov te zbirke. Knjižica obseza 12 pripovedek, poučni spis o „mušnici“, pregovore, izreke, kratkočasnice, uganke, rebuse in demante. Cena 15 kr. je tako nizka, da morejo knjižice kupiti tudi revnejši stariši svojim otrokom. Tudi okrasbe tega zvezka so mladini primerne. Želimo torej temu podjetju mnogo uspeha.

„Pedagogičski letnik“. V. leto. 1891 do 1892. Vredil Fran Gabršek, izdalo in založilo „Pedagogičsko društvo“ v Krškem, natisnil Dragotin Hribar v Celju. Vsebina: Jana Amosa Komenskega: I. Šola v igri (IV. del). II. Kako pregnati lenobo iz šol. Prevel in uvod dodal Fr. Gabršek. — Iv. Lapajne: Simon Rudmaš, koroški šolnik in domoljub. — Jednostavni predmeti iz stavbarstva in strojstva. Spisal Kar. Hesky. Poslovenil Jos. Bezljaj. — J. B.: Kotomerstvo. — —z—: Iz norimberške risarske izložbe leta 1890. — J. L.: Pogled na pedagogičsko polje leta 1891. — Marija Michél: Statistiški pregled ljudskega šolstva v Avstriji l. 1890. — Poročilo o „Prvi slovenski stalni učilski razstavi“ pedagogičskega društva v Krškem. — Fr. Gabršek: Poročilo o delovanju „Pedagogičskega društva“ leta 1891. — Vabilo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. julija.

(Potrjen deželni zakon.) Presvetli cesar je z najvišjim odlokom z dne 8. julija t. l. potrdil od deželnega zbora kranjskega sklenjeni zakon o vrenjenju potoka Mirne.

(Osebne vesti.) Gosp. deželni predsednik baron Winkler se je včeraj odpeljal v Belo Peč na Gorenjskem, kjer ostane nekaj časa. — Umirovljeni polkovnik g. Avg. Salomon je v priznanje izvrstnega službovanja odlikovan z vitežkim križcem Fran-Josipovega reda.

(Občni zbor) duhovskega podpornega društva bode jutri 28. julija ob 10. uri dopoludne v dvorani knezoškofovske palače in takoj nato ondi tudi veliki zbor „Katol. tiskovnega društva“. Odbora vabita k mnogobrojni vdeležbi.

(Zlato sv. mašo) bode prihodnjo nedeljo daroval preč. gosp. Anton Missia, župnik v poklju in svetovalec sekovske škofije, brat našega prevzvišenega gospoda knezoškofa, in sicer v cerkvi „Marije Tolašnice“ pri Gradcu, kakor je bil objubil v neki bolezni. Zlatomašnik je bil rojen leta

1818, posvečen dne 31. julija 1842. Blagemu gospodu želimo še mnogo let!

(Ljubljanski občinski svet) je imel sinoči javno sejo. Župan Grasselli naznani, da je povodom poroke nadvojvodinje Margarete Zofije čestital po deželnem predsedništvu visokima roditeljema, ki sta brzojavno izrekla zahvalo. Dalje naznanja, da je deželno predsedništvo zahtevalo zapisnik seje z dne 24. junija, v kateri je občinski svet sklenil premembo imen nekaterih ulic in napise v slovenskem jeziku. Magistrat je tej zahtevi ustregel dne 23. t. m. in drugi dan dobil odlok, katerega vsebino smo včeraj priobčili. Ko je bila ta prepoved izvršitve dotičnega sklepa prečitana, nasvetuje odbornik dr. vit. Bleiweis, naj se ta odlok izroči v pretres personalnemu in pravnemu odseku, ki naj hitro poroča o tem, da se more v 14 dneh vložiti priziv na no tranje ministerstvo. Govornik se čudi, da je deželno predsedništvo tako hitro ovrгло sklep avtonomne občine. Pomagati je moral znani § 19. državnih temeljnih zakonov, ki pa velja le tedaj, kadar se gre za nemške koristi, ne pa za koristi avstrijskih Slovanov. V Trstu, Gorici in Pulju so samo laški napisi, akoravno je tam razmerno več Nemcev in Slovanov, kakor Nemcev v Ljubljani; v Celju, Mariboru, Beljaku itd. so samo nemški napisi, če tudi tam živé slovenske manjšine prebivalstva. V Brnu, kjer je skoraj večina Čehov, so odpravili dvojezične napise in jih nadomestili samo z nemškimi. Priziv je torej potreben in opravičen, četudi vtegne biti brezuspešen; imel bode vsaj to posledico, da dobé slovenski rojaki v drugih pokrajinah iste pravice, katere se zahtevajo za Nemce v Ljubljani. Predlog dr. viteza Bleiweisa je bil sprejet. — V imenu stavbinskega odseka poroča odbornik Klein o ponudbi gospe pl. Zhuber gledé odkupa občinskega sveta mej nunskim vrtom in novo tržaško cesto. Prej je ponujal 5 gld. za štirjaški meter, sedaj ponuja 6 gld. Poročevalec nasvetuje, naj se svet proda le po 10 gld. □m. Odbornik Pirc nasvetuje, naj se svet proda po 8 gld. □m. Ta predlog podpira odbornik Velkovrh, odbornik vitez Zitterer pa predlog poročevalčev. Odbornik Ravnikar meni, da se s tem le ovira zidanje, če se odlaša s prodajo. Isto se je zgodilo z igriščem in ponudbo g. Petričiča. Odbornik Murnik odgovarja, da bi si mesto s ponudbo Seunigovih dedičev ne bilo ničesa pridobilo, ker so zahtevali vso cesto do igrišča. Pri glasovanju je bil sprejet nasvet odbornika Pirca, da se proda ta svet po 8 gld. Odbornik Trček poroča o prizivu Antona Jerančiča, ker se mu je odreklo za jedno vlažno sobo v njegovi hiši na Karlovski cesti prehitro dovoljenje, in nasvetuje, naj se priziv odkloni, pač pa odpusti globa 10 gld. Odbornik Žagar v imenu policijskega odseka poroča o vredbi nekaterih občinskih taks in nasvetuje, da se predlože dotični nasveti deželnemu odboru v odobravanje. Obvelja. (Konec slédi.)

(Prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani.) Goriški pripravljalni odbor, kateremu načelnik je prečast. gosp. stolni dekan Franc Mercina, je te dni razposlal po Goriškem obširen poziv, v katerem pojasnjuje pomen tega shoda in posamezne točke, o katerih se bode razpravljalo in sklepalo. Končno naznanja pogoje za udeležitev pri shodu v Ljubljani. Odbor je s tem ustregel marsikomu, ki ni bil natančneje poučen o namenu shoda, ali pa je imel vsled napačnih in zlobnih poročil celó krive nazore. Morda bi bilo umestno, ko bi tudi v ostalih slovenskih pokrajinah pripravljalni odbori po časopisih ali enakih razglasih poučili ljudstvo o namenih shoda.

(Nova cerkev v Mariboru.) Včeraj se je v Mariboru slovesno vršil pričetek zgradbe nove Marijine cerkve v Graškem predmestju. Prvo lopato so zasadili milostni g. kuzoškof dr. Napotnik.

(Iz Preserja) se nam piše: Redko slavnost bode naša župnija v kratkem praznovala. Naš č. gosp. župnik Ignacij Podobnik bode dné 7. avgusta t. l. daroval slovesno zlato sv. mašo. Najiskrenejša želja g. župnika je, da bi se te slavnosti njegovi sovrstniki, nekdanji tukaj službujoči gg. kapelani in njegovi prijatelji v obilnem številu udeležili.

(Na vrtno veselico), katero priredi danes večer I. mestna podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na čast udeležencem družbene glavne skupščine v gostilni gospoda Ferlinea pri „Zvezdi“, posebno opozarjamo slavno občinstvo. Vspored veselici, pri kateri sodeluje vojaška godba, je jako zanimiv. Ker je g. Ferline svoj vrt pokrtil, more se vršiti veselica ob vsakem vremenu. Odbor.

(Škode po ognju in toči.) Od leta 1885 do 1889 so požari na Kranjskem naredili škode povprek 268.000 gld., torej 56 kr. na vsako glavo; odškodnin se je plačalo 134.000 gld. ali 50% škode. Toča pa je naredila škode 376.000 gld., torej 1.11 gld. na glavo v letu; odškodnine pa se je plačalo le 2000 na leto, torej 0.5% škode.

(Nova „planinska“ šola.) Iz Rožne doline na Koroškem se nam piše: Koroški nemški krogi so si s planinsko šolo v Ukvah postavili dovolj žalosten spomenik, kajti ta šola je mrtvorajeno dete, in vendar se še neso streznili. Nameravajo namreč napraviti novo planinsko šolo v Selih. V ta namen so že razni gospodje iskali primerne prostora. Dne 2. julija sta obiskala Sela tudi gospod deželni predsednik in gosp. deželni šolski nadzornik dr. Gobanc. Tamošnji župan pa je trd Slovenec, zato je bil razgovor bajé jako težaven. Tudi v Selih je planinska šola tako neumestna, kakor v Ukvah. Zato pa bodo tudi v Selih naredili „fiaseo“.

—rj—

(Ponarejeni petdesetaki.) V Vidmu na Laškem so prijeli bogatega mesarja Morgante-ja, ker je na sumu, da je v zvezi s ponarejalci.

(Društvo ljubljanskih tiskarjev) priredi v nedeljo izlet v Kamnik v proslavo izumitelja tiskarske umetnosti, Janeza Gutenberga. Vabijo se tudi vsi prijatelji tiskarjev, da se udeležé tega izleta. Odhod ob polu osmih zjutraj z državnega kolodvora.

(Pevsko društvo „Ljubljana“) priredi vrtno veselico v pedeljo dné 31. t. m. pri „Virantu“, ki obeta obilno udeležbo. Pri kegljanju na dobitke je je do torka večer kegljalo 1000 serij. Pevci se marljivo vadijo v petju za štiri zборе; nastopi tudi mešan četverospjev. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala. —ut—

(Slovenski in hrvatski gimn. abiturijentje) postavili so na svoj vsposed slavnostne besede na večer dne 2. avg. t. l. tudi soloigranje na goslih s spremljevanjem na glasovirju umetniškega dela slavnega skladatelja Ch. Beriot-a, na kar p. n. občinstvo posebno opomnimo. Ker bodo vrli hrvatski abiturijentje ob tej priložnosti pred slovenskim občinstvom vdrugo nastopili kot izvežbani tamburaši ter bode c. kr. vojaška godba domačega pešpolka iz opere „Zrinjski“ svirala zanimiv odlomek, bodo imeli vdeleženci tudi lep godben vžitek. —r.

(Za abiturijentsko veselico slov. pripravnikov) je gospod c. kr. učitelj in deželni poslanec Fr. Stegnar uglasbil nov mešan osmerospjev: „Spev srce nam dviga“. Besede je zložil abiturijent E. Gangl. —K.

Telegrami.

Dunaj, 26. julija. Finančni minister dr. Steinbach je odlikovan z redom železne krone prve vrste.

Celje, 27. julija. Vsled odločbe kranjske deželne vlade, da samo slovenska imena ulic in prostorov v Ljubljani žalijo državne osnovne postave, sklenili so tukajšnji Slovenci v Celju, zahtevati tudi slovenske napise imen ulic in prostorov.

Dunaj, 27. julija. Grof Taaffe je v gospodski zbornici izjavil, da je po ukazu cesarjevem državni zbor odložen.

Dunaj, 27. julija. Gospodska zbornica je brez nadrobne debate sprejela valutne predloge v drugem in tretjem branju.

Sarajevo, 26. julija. Včeraj je bil v Dolenji Tuzli posvečen novi metropolit Mandić.

Zofja, 27. julija. Danes zjutraj so bili usmrteni: Milarov, Aleks. Karagulov, Popov in Georgijev.

Peterburg, 27. julija. „Journal de St. Petersbourg“ izjavlja, da so od mnogih časnikov objavljeni akti v pravdi Belčevi ponarejeni. Vest, da je ruska vlada proglasila princa Ferdinanda izven zakona, je smešna izmišljotina.

Novi York, 26. julija. Povsod je velika vročina; iz mnogih krajev se poroča o hudih viharjih.

Manj cenjeno svileni blago s 25—33% in 50% rabata od prvotnih cen razpošilja po naročilu poštne in colnine prosto svilarnica G. HENNEBERG (c. in kr. dvorni založnik). Zürich. Vzorci s povratno pošto. Pisma 10 kr. porto. 188 3 2

Umrli so:

24. julija. Barbara Oselj, krojačeva vdova, 65 let, Kravja dolina 11, marasms.

25. julija. Alojzija Turk, posestnica, 70 let, Slonove ulice 22, catarrhus intestinalis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v 1000
		barometra v mm	termometra po Celsiusu			
26	7. u. jut.	735.6	13.2	sl. vzh.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	735.6	22.0	sl. vzh.	del. oblač.	
	9. u. zveč.	736.4	15.0	brezv.	jasno	

Srednja temperatura 18.7°, za 0.9° pod normalom

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšeniča. hktl.	6 50	Speh povojen, kgr.	64
Rež,	5	Surovo maslo,	75
Ječmen,	4 20	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 68	Mleko, liter,	10
Ajda,	5 53	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 60	Telečje	54
Koruza,	4 80	Svinjsko	64
Krompir,	2 70	Koštrunovo	38
Leča,	11	Pišaneč	35
Grah,	10	Golob	18
Fižol,	8	Seno, 100 kgr.	1 69
Maslo, kgr.	90	Slama,	2 14
Mast,	68	Drva trda, 4 kub. mtr.	6 50
Speh svež,	56	mebka,	4 50

Poletno stanovanje

se oddá v Kamni Gorici na Gorenjskem, in sicer dve sobi, tri postelje in vsa kuhinjska oprava.

Več pové uredništvo „Slovenca“. 343 3-1

Tuji.

25. julija.

Pri **Maliču**: Schandera; Roth s soprogo; Eisler z rodbino; Weinberger, Portscheck, Kellermann, Stroheim, trgovci, z Dunaja. — Miaculo, trgovec; Celigoj, uradnik; Grubissich, uradnik, s soprogo; Schmitzer in Cirkovich, zasebnika, iz Trsta. — Scheutz, zasebnica, in Schuster, rudniški ravnatelj, iz Gradaca. — Šega, kurat, iz Begunj.

Pri **Stonu**: Schmid, dvorni svètnik; Kulman; Weinberger in Grund, trgovca, z Dunaja. — dr. Alfred Schmid, sod. pristav, iz Celja. — Plunhof, Neuman, Schescheg, učitelji; Pott; Niebour, stotnik, iz Hanovra. — Pessiak, pristav, iz Dubrovnika.

Razglas.

341 3-2

Zaradi oddaje

stavbe novega okrajnega mostu čez Savo

med Smlednikom in Sbiljami na okrajni cesti Loka-(Medvode)-Kamnik vršila se bode

dné 16. avgusta t. l. dopoldne ob 10. uri

javna dražba v občinski pisarni v Kranju in pri tej priliki izklicalo:

1. Stavba lesenega mostu z obrežnimi zidovi za 13.000 glđ.
2. Preložitev obestranskih cest za 5.000 „

Vabijo se k tej dražbi vsi podjetniki z dostavkom, da ima vsakdo pred ustno obravnavo vročiti načelniku komisije 5% varščine v znesku 900 glđ.

Dotični načrti in pogoji, kakor tudi vsa druga sredstva ležijo podjetniku na razpolaganje v ogled v občinski pisarni v Kranju ob navadnih uradnih urah.

Cestni odbor v Kranju,

dné 25. julija 1892.

Dunajska borza.

Dné 27. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 glđ. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 50 „
Zlata renta 4%, davka prosta	113 „ 95 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 55 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 glđ.	995 „ — „
Kred. tne akcije, 160 glđ.	818 „ 50 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 60 „
Napoleon (20 fr.)	9 „ 50 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemških mark 100	58 „ 52 1/2 „

Dné 26. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 glđ. 70 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 50 „
4% državne srečke l. 1854., 250 glđ.	140 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 glđ.	152 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 glđ.	182 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma	100 „ 20 „
Kreditne srečke, 100 glđ.	191 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 glđ.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 glđ.	22 glđ. — kr.
Avstr. rubešega križa srečke, 10 glđ.	17 „ 15 „
Rudolfove srečke, 10 glđ.	20 „ 75 „
Salmove srečke, 40 glđ.	61 „ — „
Windischgrazove srečke, 20 glđ.	— „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 glđ.	152 „ 75 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2810	— „ — „
Akcije južne železnice, 200 glđ. sr.	98 „ 50 „
Papirni rubelj	1 „ 19 1/2 „
Laških lir 100	45 „ 85 „

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja o boleznih in o priliki nenadomestne izgube naše iskreno ljubljene matere, gospe

Alojzije Turk

za prelepe vence in za častno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo tem potom, svojo najsrčnejšo zahvalo.

342 1

Žalujoci ostali.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(12) 54 zobozdravnik (7)
pri Hrdeckega mostu I. nadstr.

Koverta s firmo

priloroča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Málinčev sirup.

Prilavljá se prav skrbno s parom iz najčistejših lepodisečih gorskih máline. Steklenica 1 klg. 65 kr., male steklenice po 35 kr. Na vago po 55 kr. klg. Razpošilja se tudi v pletenih steklenicah po 3 1/2 klg. málinčnega sirupa poštno teže, po 10 klg., 20 klg. in 40 klg. Steklenica za poskušnjo zastoj in franko.

Gosp. lekarnarju **G. Piccoliju v Ljubljani.**

Kemična preiskava je dokazala, da je Vaš málinčev sirup posebno izvrsten.

G. kr. kemiško-fizijologična postaja za preskuševanje v Klosterneburgu pri Dunaju.

Ravnatelj: prof. dr. L. Roesler.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (265) 5

Madonna de Lurdes.

Mati Božja v kamniti jami v Massabiellu pri Lurdu na Francoskem.

Cena jami s podobo:

Visokost jame.	Vis. podobe.	Glinasta podoba.	Lesena podoba.
180 cm	100 cm	glđ. 75.—	glđ. 90.—
140 „	75 „	40.—	58.—
120 „	63 „	30.—	42.—
100 „	56 „	20.—	35.—
70 „	45 „	10.—	25.—
60 „	35 „	7.80	18.50
45 „	26 „	5.50	14.50

Jama iz pristnega kamna, 85 cm visoka, z leseno podobo, glđ. 25.50. Jama za steklom in v ozviru glđ. 25.— in glđ. 60.—

Jama brez podobe v vsaki velikosti po sporazumljenju najceneje. — Viseča in stoječa razpela v vsaki velikosti najceneje. — Izdeluje

IVAN FRAIDEN,

Waidhofen ob Ybbs-u, Dolenje-Avstrijsko.

Spričevalo: „Za kapelico tukajšnjih revnih šolskih sester naročena ‚Marije lurdske jama‘ s podobo vred je semkaj došla vrez vsake napake in jako dopada vsem, ki so jo videli. Veseli me, da to morem Vam naznaniti.“

V Szegedinu (na Ogerskem), dné 3. julija 1888.

173 3-3

P. Oltványi, pap. kom.

**Ponudimo po najnižjih cenah:
zarezano vstricno ostrešno opeko**

najboljše vrste,

lončene peči

(specijaliteta),

majolika peči

lepenke (Dachpappe), karbolinej, roman in portlant cement, cevi iz kamenine, nasade za dimnike iz kamenine, ognju protivno opeko in plošče osamljače (Isolirplatten).

Dalje prevzamemo po najnižjih cenah

tlakanje z asfaltom, s chammotnimi in cementnimi ploščami.

Odlčnim spoštovanjem

J. P. VIDIC & Comp.

Ljubljana, Slonove ulice.

318 4

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

4% gallške propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. leta promese

cele glđ. 14 1/2, petina glđ. 4 in kolek 50 kr.

Glavni dobitek 300.000 glđ. av. velj.

Žrebanje že dné 1. avgusta!